

Прэч белы
тэрор !

НА СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ БУДОЎЛІ НАШЫХ ДЗЁН

Замежны комсамалец раскідае проклямацыі, змагаецца з фашыстамі, арганізуе забастойкі.—Мы падымаем вытворчасць працы, вучымся экономіць і быць добрымі гаспадарамі. Усё гэта—адна справа, адны зьвязаныя пролетарскай рэвалюцыі

Вёска да юнацкага сьвята

Сёньня дзелімся сваімі дасягненьнямі

Маю пажарную дружыну

(Аршаншчына)

Па ініцыятыве комсамольцаў Стрыгскай ячэйкі, Багушэўскага раёну, у вёсцы СТРЫГІ з'арганізавана пажарная дружына. У дружыну запісалася 21 чалавек, з якіх 6 комсамольцаў.

Маю 6 коней, на якіх райземадзелам адпушчана 3 дзесяціны сенажаці.

У праўленьне і рэўнімію абраны комсамольцы.

Р.

Школы, коопэратывы, курсы

— вось вынікі комсамольскай работы

— МЮД—Інтернацыянальнае сьвята прапоўнай моладзі ўсёга сьвецу. Верныя вучэньні Леніна-Лібанахта комсамольцы ня раз паказвалі прыклад дасягненьня інтэрнацыяналізму.

Мы матар'яліна і маральна падтрымалі англійскіх гарнякоў у дні іх стачкі. Мы па баку мільёнаў кітайскіх рабочых і сялян, змагаючыся супроць імпэрыялізму, супроць памешчыкаў і контррэвалюцыйнай буржуазіі свайго краіны.

Комсамольцы Савецкай Беларусі асабліва зацікаўленыя сачылі за барацьбой Комсамолу Польшчы і Заходняй Беларусі. Мы дапамагалі гадаючымся сялянам Заходняй Беларусі.

Мы у першых шэрагах змагаюцца супроць гвалту і ўлады буржуазіі. Усё гэта толькі адзін бок нашага інтэрнацыяналізму. Кожны пасьпех наш на фронце сацыялістычнага будаўніцтва, узмацаваньня пролетарскай дыктатуры ў СССР павялічвае ўрачыстасьць соцыялізму ва ўсім сьвеце.

Соткі комсамольцаў-дэпутатаў у сельсаветах вучацца кіраваць Савецкай дзяржавай.

Мы дэманструем лепшыя прыклады, гэта па значыць, што ў нас няма памылкаў, што ў асобных мясцох у нас няма пасьпыхаў. Мы паказваем лепшых, каб па іх раўняліся, каб іх прыклад успрыняла кожная ячэйка, кожны сябар комсамолу.

Прудноўская ячэйка (Чалуцкі раён). Думку аб пабудове новай школы комсамольцы прапанавалі на кузьнішчы сельсавету, а пасля і на пленуме сельсавету—школа адбудована, пры чым да не пабудовы, пераважна матар'ялаў была прычэпена беспартыйная моладзь.

Барсукоўская ячэйка (Кармянскага раёну). Кузьнішчышчы сельсавету пад кіраўніцтвам і пры дапамозе комсамольцаў разгарнулі працу па падрыхтоўцы на галеты сярэднесьпэцыяльнага—у выніку па 4 дзённы выхавальнікі адна галеты.

Нурнаўшчынскі сельсавет (Кармянскі раён). Кузьнішчышчы сельсавету с/о (старшыня дэ комсамалец) адчыніла пры сельсавете куток «саброў галеты», у якім палічэна 23 чалавекі, сабрала бібліотэку, праводзіць чытаньне газет і гутаркі.

Налужская ячэйка (Халіцкага раёну). Ячэйка правяла кузьнішчышчы сельсавету трыдзеньна сельска-гаспадарчыя курсы.

Латыгаліцкі сельсавет (Халопеніцкі раён). Комсамольцы паднялі пытаньне ў сельсавете аб адчыненні хаты-чыталіцы—зараз хата-чыталіца працуе.

Вось факты. Прыклад таго, як треба вырашаць агульную валаду культаўнага будаўніцтва.

Нашы дасягненьні к МЮД'у

(Жылхавіцкая яч. ЛКСМБ, чырвонаяслабоднага раёну)

З'арганізавалася ячэйка ў 1923 годзе—і з першых дзён свайго існаваньня зьявілася ўвагу на гаспадарчую працу ў вёсцы.

Торызам у ва ўсёй праводзімай працы ячэйкі выдзялялася адсутнасьць свайго памешчыка.

Сходы прыходзіліся наладжваць па чарзе ў кожнага комсамольца. Але ячэйка не апуськала р.к і працу вела.

У 1925 годзе ячэйка прасунула ў сельсавет сваіх сяброў, а гэтага году сельсавет фактычна становіцца пад уплыў ячэйкі.

У 1926 годзе наш «комсамольскі» сельсавет прапунуе ЦВК СССР за лепшую пастанову працы радзе-прыёмнікам і ў гэтым годзе Слаўцям Акр. Вых. Камітэтам будучага дэля нашага сельсавету тыячын будынак. Комсамольцы першыя адгукнуліся на дэманію па пабудове гэтага будынка. Ахвотна першымі паехалі за лесаматар'ятам.

Зараз для ячэйкі мясца асабовая кватэра і гараж ячэйка раэртываецца і кузьнішчыца.

Б сьвяткаваньню 13 гадавіны МЮД'у ў нас няма ніводнага вучастку фронту ў жыцці вёскі, дзе-б комсамольцы ня зьяўляліся «заправіжні». З 16 комсамольцаў у нас толькі 4 зьяўляюцца ня выбранымі па агульна-небудзь грамадзкую працу.

Не маючы мы наш дасягненьні к нашаму сьвяту.

М. Шпілеўскі.

Няхай жыве сусьветны комсамол!

ЛІТАРАТУРНЫ КУТОК

Юлі Таўбін

На варце

У ліхую неполаду,
І крывава баі
Будуць першымі заўсёды
Комсамольскія палкі...

Раз на варце дзеці бруку
І узаранай цаліны,
Хто прыкласьці сьмее руці
Да Савецкай старані?...
Гэй, забойцы!.. Гэй, вы, каты,
Што схаваліся за мяжой?
Падзівіцеся на сьвята
Маладосьці агнявой!

Сьвёньня ў песьнях—звоніць
Радасьць
Сьвёньня ў жылах—пеніць кроў—
У нагорты, у атрады
Мы зьліваемся ізноў...

Хай нам вораг ставіць мнэ
І павы рыхтуюць сёць.
Ім—загінуць у ваявах,
Нам—у цывілізацыі квітнень.

Мы на сустрэч вярнімодам
Ашчэцілі іштыкі...
Дружна-ж стройся, ўзвод за
Зводам
У комсамольскія палкі.

Моладзі

Дзецям Волі
гэты верш прысьвячаю

Дарогу нам!
Іскры, сонца!
Зьнікай са шляху, цэпра-пені—
Ідем на вярхоў тым,
Сігоньня мы таўноў баскондай
Сьвятуюсь свой
Юнацкі дзень.

Сьмэйся, юнацкія атрады,
Ідзе шляхам перамогі!
Сігоньня мы таўноў баскондай
Сьвятуюсь свой
Юнацкі дзень.

Наперад!
Сьветлаю дарогай
З юнацкім жарам і агнём,
Хай скарбы
Спадчыны убогай
Пазарастаюць пазыноў!

Наш шлях адначасна крывы.
І доўгім шэрагам ахвар,—
Мы
Кожны крок
Забраці з бою
Ды не астыў
Юнацкі жар.

Сьмэйся, юнацкія калёны!
— На чылах—
Да сонца, вольных дзён!
За вай, з вай—нізень
Ідуць на сьвет
Другіх агнён.

І можа заўтра
Ці сігоньня
Зграе гром другіх падаў
І зацьвітуць
Сусьвету гоні
Чырвоным колерам падаў...

Сьмэйся, юнацкія атрады,
Ідзе шляхам
Перамогі—
Сігоньня
Гым сьпявае радасьць
І на палэх
І ў гарадох!

Міхась Багунец.

Алесь Данчанка.

Маладзік

— Прывітайся, вясёлым у астаці,
Вядома, што ты—камуніст,
Хто быў галавою паўстаньня,
Хто ваяваў у сьмелым шэсьці?

— Маўчаш, не жартаў, чалавечы,
Мы вярнем з цёмна лані—
За кратамі, у павурую ночы,
Рагачі будзілі маладзіка.
А, як уой, маладзік... дружына,
Задзімляючы ў гэты.
— Дру-арыя, дзе наша, скажы нам,
Дык доўга ўспамінаю сьмелым.

— Ну, неспыня тая тая вясёлая
(Вядома, што ты—камуніст),
То ты-ж на ваявах і сьмелым,
Ахвотна чырвоныя нёс?
... І чорная дарога
У шчэціні вясня.
І лон, і трывога,
І поту высоку
У аўта павілілі пішні!

— Ну хутка, іні-ж камуніст...
А месці на вярхоў—на месці,
У лоні аму сьмелым
Штэкі ў ару валадзі.
Чулі стражы за стражамі... лані,
Хто з нас не пабудуе вясёлых
Як сьмерціну дзіўна ў вочы
У астаці... у лру маладзіка.

Перакладу ў украінскай
М. Верніга.

Хто першы па збору „пятачка“?

Як 12 комсамольцаў атрымалі вымовы

„Не магу я плаціць розныя пятакі“

У Ленінскіх тэатрах пачалася па ўсёй Беларускй арганізацыі ЛКСМБ кампанія па збору інтэрнацыянальнага пятакі. На першым месцы па збору стаіць Менская арганізацыя, па другім Віцеб-

ская. За імі ідуць Паліцкая і Мамыр-ская. Астатнія акругі: пягунда ў хвасце. Сабралі ўсім невялікую частку патрэбных грошаў.

Чаму Меншчына наперадзе?

Комсамольца і чэйкі Белпопсаю — Гітэбург жыва:

— Справа па ў грошах, бо яны неа-лікі, а ў тым, каб іх сумей сабраць.

Нельга і гэтым не астацца.

Менскі акруговы сваячасова разаслаў усім райкомам дыркуляры аб неабход-насці правесці кампанію па збору пя-такі.

У выніку — сваячасова разглядаю-ся пытанні па іх адрасам і разам з гэтым і пачатак збору далі наступным вынікі.

Знавальчаныя чэйкі ва ўсіх райко-мах, апрача Смільавіцкага, няма.

У Ляхавіцкім раёне. Чэйка суваі, па-прыклад, паслы сходу, дзе разглядалася пытанне аб адліках, адразу пачала збор.

Усе прысутнічаючы тут-жа ўнеслі пятакі, і чэйка адна з першых лічыла сваёй інтэрнацыянальнай абавязкам.

Не астані і чэйкі с.т. майстары, „Энергія“, гарбарыя, вандор, АДБТ (Архитектурна-Дарожна-Будавнічага тэх-нікуму БДУ).

У гэтых чэйках выдзеліліся збор-шчыкі. Ад іх многа апажало.

Напрыклад, у БДУ зборшчыкі на-павілі аб адліках і ў сталовых, і ў інтэр-нацыянальнай, дзе яго па сустрака. Ад яго ўжо па ўнічаш.

Калі хто па меў грошаў, у другога пачаўся. Адзін аб другога пачаўся. Але ўнішні кожны быў трэба.

Але ёсць чэйкі, які больш хопі-лі адносіны да збору. Напрыклад чэй-кі МПР, станцыі Менск Заходняй будла-бойні, гужарна-руту-маюць амаць па 50 проц. апажалоўчаныя. НКЮ, Дзяржстат-Чырвоная Борка і інш. маюць таксама яшчэ даўгі.

Настрыччывы райком сваячасова вы-камаў развешчэтку акруговому. У міні-стрычным Юнацкім дні, будучы сабрашы пятакі толькі з тых, хто ўступіў пасля ленынскага тэатру.

У Гарадзім раёне. Першым па ўзро-ста пятакі ідуць чэйкі хлебніцкі і МПРК.

Затое з другога боку першай можна лічыць чэйку 1-ай друкарні.

Іа глядзячы на атрыманыя скарта-ром ад райкому строга вымовы, чэйка яшчэ і чэйкі мае апажалоўчаныя.

Чэйка 4-х прац халатнаў, ужо пасля вымовы скартату, лічыла сваёй доўг.

А чэйка, ў якім становішчы справа, з інтэрнацыянальным адлікам у чэйцы, якая павіна быць ужо, напавіла, выдо-ма. Гэта апажалоўчаны чэйкі прада-цысты.

Дык вось павінаюцца: 12 комсамоль-цаў з гэтай чэйкі — наступны і апажалоўчаны адлікам — атрымалі вымовы, па неў-плату адлікаў Ці-ж гэты лі сора?

Вымовы атрымалі таксама 2 комса-мольцы чэйкі пры мясцовым Швейні-каў.

Адзін з гэтых чэйкі, найбольш зносныя непажалоўчаныя выключылі.

Выключылі таксама аднаго з школы будавнікоў, які казаў: „Не магу я плаціць розныя пятакі“.

Некаторыя чэйкі, як, напрыклад, вытворныя майстары маюць і чэйкі зва-жаныя апажалоўчаныя.

З. Ш.

МОПР у загоне

У сваёй адрасе ад 21-га ліста 1925 г. ЦК ЛКСМБ піша:

„Інтэрнацыянальнае выхаванне мо-ладзі выключна адна з асноўных задач комсамолу. Удзел у МОПР — частка гэ-тай працы. МОПР знаходзіцца ў станові-шчы апажалоўчанага рабочага руху і ве-справа павіна сваім скартам жываць ка-піталістычным засадкам, у якіх гінуць рабочыя дзеці, што істэрвае да ныву-чэння класовай барацьбы на Захадзе“.

І далі:

Гэтыя словы, таксама як і неабходна-сць умяшчэння ўдзелу ў працы МОПР, вы-яўляюцца бесспрэчным асновамі для кожнага комсамольца. Аб гэтым лічыцца непары-вочным гаварыць.

Ну, і не гаворыць і... нічога па робіць.

А павінаюцца трэба.

З гэтага часу, як нам была разаслана пер-шая адносіна ЦК аб МОПР, праміло ўжо больш за 2 гады.

А ці многа ў нас акруговых камітэтаў, якія маюць прадстаўніцтва ў камітэце МОПР?

Ці многа райкомы чкаўчаны выхаван-няй працы РК МОПР?

Баром на сабе сымалізаваць, што такіх аўсім апажалоўчаных лік, а то і аўсім няма.

У іхсам у гэтых адносінах больш ні менш лепш. Часта ў нас усе МОПРовыя працы трымаюцца ва ўсіх комсамольскіх чэйках, але пачынаючы з раённых пінтраў, становіцца ўсё пагаршацца. Хопіць сказаць, што ў ліку 238 сярбру акруговых камітэтаў МОПР толькі 16 комсамольцаў г. 8, мая 6 проц., у той час, калі комсамольцаў — сяр-бру МОПР 20 проц. агульнага ліку ці 25 тис-яч чалавек.

У шорах МОПР улічаны, як ужо ка-зала, 25000 комсамольцаў, якія плаціць сяр-брускія адлікі. У адной толькі Віцебскай ак-руге 5000 комсамольцаў — сярбру МОПР (з агульнага ліку 10,748). Гэта дзямі апажалоўчаны лік і вартэ падумаць аб сістэматычнай выхаван-най працы з імі і з рабочай моладдзю пра-іх халамогу.

Хай Міжнародны Юнацкі Дзень, дзень міжнароднай сааідарнасці юных праветарыў будзе пераамаючым у нашым адносінах да выхавальных задач МОПР!

Г. Н.

Замест капейкі — пятак

Піонэры — інтэрнацыяналісты

Піонеры больш чутліва да сваіх інтэрна-цыянальных абавязкаў, чым комсамольскія чэйкі.

Па аднаму Менску можна павічыць каля 15 атрадаў, якія выдучы рэгулярна перапіс-ку з замежных піонэрскіх атрадаў.

Звычайны атрад у акіаборскім раёне вы-шосіць паставоны аб зборы замест інтэрна-цыянальнага піонэрскага капейкі інтэрнацы-янальнага пятакі. Некаторыя піонеры нават уносяць па 10-20 кап.

Выдучыліся найбольш бедныя піонеры і а-іх умячале ўсё апажало.

У атрадзе прывесчэты да ад'езду ў лагеры дзедзідзіліся аб прывацным зборы піонэрскай інтэрнацыянальнай капейкі.

Парашма абгаварыць гэтае пытанне ў рэжыры.

Прыйшлі ў лагеры, разамісьціліся... і а-ра-ву-ж па першым пасаджэнні салоту, а по-тым па збору апажалоўчаны паставілі пытанне аб капейкі.

Добра запамінаўся піонэрам гутарка па-ладара атраду.

Парад імі прывесчэты маючы працы ве-жыных атрадаў, успаміналі працу свайго са-таварыска Дэваскага атраду (Ніжечына), ад якога ўжо вось некалькі месцаў няма звестак.

Ноя...

На рагах сталі паліцыйскія... Група ма-ломых таварышоў прабравацца ціка па пугіні.

Нейкую катомку яны пасуць... Звесткі ўдзлі момант... і праз хвіліну па парках аўдзію крестушча адзныя камуністычнай партыі.

Такія і шораг другіх маючы праваосіцца перад пачыма піонэраў.

Наша задача — сабраць з кожнага інтэр-нацыянальнага піонэрскага капейку, — кажа па-ладар атраду.

— Капейка гэта мало — вырвалася ў не-каторых араву.

— Я працякую, каб піонеры нашага зва-жа ўнеслі па пятакі...

— Згодны?

Прыйма аднагалосна.

Тут-жа ўсё ўнеслі грошы...

Г. Н.

ЧЫРВОНАЯ ЭПІТРАХІЛЬ

А.А. КОЛАСАЎ

Гамбокае восенню мінулага году з Забалатава, шмат разоў абрабаванай, жабрацкай і паўстаўшай супроць несп-рашлівага прыгону беларускай вёскі, па-ліцыянты вывезалі 217 саян.

У Бельску, павятовам горадзе кре-савай Кольшчы, павонных памясцілі ў баракі, якія былі перапоўнены слянінамі Сьвіслачкі, Бранску і Сьвіслацкае гмі-ны (вясельці).

У працягу доўгіх тыдняў чулі бэль-скія абываталі крыкі і сгоны, і стра-шныя рогат, якія вырваліся пачамі з старых казарменных баракіў.

У гэтых наветаў, у далёкіх гмінах, у бедна-жабрацкіх вёсках Беларусі, ста-рэй, абыдзеныя маткі і жанкі пугалі новага бога і «новае веры». Там хадзіў, «брацкая верагіма» дзед Пітро, абынта-жаны і вадзонам прываведзік сокты «отреченцы» во іні хреста.

Дзед Пітро каляў «свят» да новай веры ва ўзольне сваё «горней царквы», якая вырвае замучаны, законны край ад крыві, гонаду і ўціску.

Гэта была трывожная і жудасная па-крэсак воч — пад сьвінчымі вадзонамі лахманамі жылі ў тым дні і ночы жак чаканым новае крыві і непажалоўчана, перастаючы жалобі.

І ў адну з такіх вочу комсамоль-ская чэйка Забалатава, абскрудавалая падполная чэйка, — у ёй было ўсяго 7 хлапцоў, — выбралася на старую вышовую званіцу і ў ціхім шонаце раша па-пытанне аб выратванні трох сваіх кі-раўнікоў, якіх узялі жандары ў казармы Бельску.

Хлопцы ня ведалі ў тую ноч, што трох лешных і любімых сыноў па паво-лу спадзелаў вёскі, казнілі першаа-стрыччывым раньнем у дварэ бэль-скае камандатуры.

Хлопцы доўга раздзіліся пад званамі, перабіраючы ўсе спосабы выратунку сваіх маладых пранадыроў. Усе спосабы былі віктэныя, і чэйка прыняла прэ-намову Паўла Бачура, якая хацела ў сабе сьмартальную небяспечу, але ра-вам з тым і надзею па хуткі і поўны поспех.

У вёсках польскіх крэсаў разгарнуў сваю сетку, шырока пусціўшы карэ-ні, «Саюз Сьляцкае Моладзі», аргані-зацыя худалоў і спекулянтаў, якому да-памагае ўрад.

Павіта-м камітэт, які ахоўвае ад-дзяленьне дэфонным, апажалоўчаны ў Бель-ску, і шыахам авароту да гэтага камі-тэту групы «спычучаючы» быццам-бы фашысцкаму саюзу, Павал Бачура пра-панаваў выратаваць трох маладых вяс-коных рэвалюцыянараў.

Рана, рана вышлі Павал з Забала-тата. Ён веа зваву сяміх хлапцоў. У радках гэтае звавы хітра і дыплэматы-чна выкладзены гісторыя арышту трох тнакоў, адначалася, што арыштавалі і-малі не назажак да рэвалюцыянараў, што яны часта марылі аб тым дні, калі Польшча аб'явілі вайну Сьвіслацкай дзяр-жаве, каб ім дабрахотнікам ісыці за вызваленьне ўсходзіла Беларусі ад Савоц-кае ўлада.

Завяа была напісана дыплэматычна і хітра, але і ў старшынні паватовага фа-

шыскага камітэту — вока вострае. Ён доўга ханітаў Паўла.

Адказваючы па некаторыя пункты, Павал збіваўся і супрачыў, у выніку чаго старшыня перадаў зааву і Паўла «па прынажысчэці».

Вечарам дзе жандары і Павал сяд-зелі ў брычцы; пара сьмтых, бойкіх коней нёска брычку з Забалатава, дзе пасьдэх хлапцоў чакалі Паўла і трох сваіх пранадыроў.

Толькі па тым яны і выказалі «смы-слаты» фашысцкаму саюзу, што мелі на-дзею на іх выратунак.

Калі былі адшуканы ніткі, якія зьвязвалі сяміх хлапцоў Забалатава з чэйкамі Бельскаго, Сьвіслачкі, Бранску, калі пасьдэх хлапцоў лажалі, абытыя, у хаце старасты, Паўла зывалі на раст-рал.

У той дзень ён два разы прабаву ўдзяць. Пад бізюном і нападзеным хро-там Павал не прамоўліў ні аднаго слова, патрэбнае жандарам і пачальніку гміны.

Бацькі ў яго ня было. Ён разві-таўся толькі з маткаю. На вачох ае ня было сьлёз; яна ня плакала і ня рвала сваіх сьмых валасоў на галаве; яна ку-сала губы, глытаючы сьлёзы і мау-чала.

Павал сардзі адчуў нявыкажаную па-куту маткі, ён ціха і адрывіста пра-панаваў:

— Сажа ведаеш, што жыццё чэй-кае... і такая вакол пакута... Галжы: а вясель, праўда?

Ну, а ты прыходзь па магілу на мне, апажалоўчаны чым-небудзь... а цябе буду слухаць.

ПІОНЭРЫЯ — ДА МЮД'У

Піонэры вёскі — арганізоўваюць досуг

„Думаеце лёгка рэч правесці лягэр?“

Думаеце, лёгка рэч правесці лягэр піонэраў? Уго! Як толькі ў райбюро нарадзі-лася думка аб гэтым, зараж паўстала пы-таньне: дзе дэстаць грошы?

Даручылі адной з мясцовых чэйек паставіць спэцыяль на карысьць лягэру. Сабралі ўсяго 30 рублёў. Мала. Зьвярнуліся да профсаюзу Працамаасу.

— У мяне сваё мультпраца „Бось“ — ад-казаў ён — Ні грошыня ня дам.

Прыйшося праз ўпаўнаважанага ЦСПСБ паставіць пытаньне на нарадзе старшын-някомсму. Доўга адмаўляліся, а пасля па 2-3 рублі абліцалі даць. Сабралі яшчэ 30 рублёў.

Пачаўся залік. Але і тут перашкоды: бацькі ня пушчаюць, альбо самі піонеры га-ворач: што я там ёсьці буду?

Як быць?

Сілікалі нараду бацькоў піонэраў. Сабра-

лося каля 18 бацькоў, большасьць матан. Яны гаварылі: „Мы вам дзякаем, толькі глядзце, каб усе было добра“.

12-га жніўня 25 піонэраў былі ўжо ў лягэры ў Шыпінках. Хлопцы прымушаны бы-лі прывыкнуць да лагернай дысцыпліны, хоць і не хацеліся канатарым рабіць тое, што загадалі.

Дзень у хлапцоў быў разьмяркованы наступным парадкам: раніца фізкультура, потым розныя эканоміі, працы на полі, а вечарам выхад да катру, што вельмі спада-балася піонэрам. А калі выпусьцець вусную газету, тады проста любата! Хоць цялую ноч прасадзіць!

Праца на саўхозным полі, ранішняе му-савіны, гушнаныя на гігантах — самыя лю-быя заняткі піонэраў.

Піонэры правалі ў лягэрах цэлы тыдзень. Вынікі падавалі на бацькоўскім вечары.

Н.

Не цягніком, дык пехатой

Колькі ліхіх гады мы перажылі пры падрыхтоўцы да гэтай экскурсіі. Хацелі ехаць цягніком — грошай ня было. Пеха-тою гэтутылі вбэст ня прайдзеш. Піонэры згадзіліся даць толькі павоу каштоў-насьці білету.

Зьвярнуліся да пачальніка станцыі, каб ён адпусьціў таварны вагон. З гэтага і наша валакіта. Пачальнік станцыі де-пашай заапраў Менск. Менск — Маскву.

Валыняа цягнулася больш двух тыдняў, а піонэры грошы ўжо даўно ўнеслі і чакалі ад'езду. У некаторых нават адпала ахвота:

— Дайце мне грошы назад.

Парашце самі «выдзілі» з цяжасці, рашылі: маладым ехаць за свае грошы

да Менску (білет на іх каштоў ўсяго 4 ка-п.), старэйшым пайсьці да Калодышчаў пехатой, а там ехаць разам да Менску.

Так і зрабілі. 15-га чэрвеня рапідно ста-рэйшыя піонэры накіраваліся да стэнцыі Калодышчы, а вечарам цягніком накіра-валіся ў Менск.

Сілікалі дзеці з захаваньнем раз-глядзілі розныя экспанаты ў музэях і з зьдзіўленьнем глядзелі на высокія ка-менныя будынікі. Былі па двух заводках, у Даме Чырвонай Арміі, па радыё-стан-цыі, па радыё-выстаўцы.

На глядзячы па цяжасці і пера-шкоды, мы ўсё-ж дабіліся свайго. А гэта — самае галоўнае.

А.

Піонэры „капіталісты“ і „рабочыя“

Доўга мы думалі як ажывіць працу нестачковай арганізацыі і дадумаліся: да 1-га маю арганізаваць масавую гульню.

Заварушыліся нашы павадчы атрады. Аднаму было даручана напісаць самую гульню, прычгнучу да гэтага піонэраў свайго атраду, другому — зрабіць запіс жадаючых прымаць удзел, трэціму — раз-біць па атрадах і іш.

Але ня так лёгка ўсё пашло, як ду-малася. Напершыа, хлапцы неадвертыма адхіліліся да справы. Думалі: «Паўна нічога ня выйдзе». Падруге, — калі пача-лася падрыхтоўка, некаторыя піонеры пачалі «бузіць» і перашадажаць рэпе-тыцыям.

У гульні ўдзельнічала каля 150 не-арганізаваных дзцей. Яны трымалі сабе вельмі дрына і гэта таксама пераша-джала працаваць.

Але потым, нацгнучася рэпэтыцыя за рэпэтыцыяй і дзеці самі захаваліся гульнёю. Тут патрэба была ўпартасьці да прывадзеньня справы да канца і ге-тае нашы павадчы зразумелі.

1-га мая пачалася гульня. Яна вель-мі аскрава малавала выстужаньне рабо-

чых у дараволюцыйны час, барацьба з самаўдадзтвам. Гульня мела палікі по-сьпых па гледзячы на тое, што надвор'е аўсім мала спырава.

250 маладых „байдоў“ былі падзеле-ны на 2 лагэры: „капіталісты“ і „ра-бочыя“. На чале партыі сталі камса-мольцы, высунутыя з ачэс.

Гульня цягнулася 2 дні. За 2 дні піонэры астылі па мястэчку, ян падрэ-жэтыя, 2 дні пелька патуны людзей са-чылі за адступленьнямі і наступленьнямі „рабочых атрадаў“.

Гульня пакаіла валакі сьледу ў дзе-цей. Цяпер на ўсюкі масавыя мерапры-емствы дзеці ідуць з валакіа ахвотна.

А. Кучар.

